

T.

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.
Postacím: 1535 Budapest, Pf.: 773.

Ügyszám: IV/1573/2017.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1573 - 2/2017</i>	
Érkezett: 2017 SZEPT 19.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>0 db</i>	<i>du</i>

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (Litresits Ügyvédi Iroda; 1053 Budapest, Veres Pálné utca 14. II/4.) által képviselt [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] indítványozó jogi képviselőjeként az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő (1 példányban), a t. Alkotmánybíróság 2017. augusztus 17. napján kézbesített /1. számú felhívása alapján, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének **28. § (2)** bekezdésének második fordulatára hivatkozással.

Alkotmányjogi panaszom kiegészítése és indokolása:

Tulajdonhoz való alapjogom sérelme:

„ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus **jogállam.**”

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

XIII. cikk (1) bekezdése szerint:

„Mindenkinek **joga van a tulajdonhoz** és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

1959. évi IV. törvény a Polgári Törvénykönyvről (rég **Ptk.**)

A tulajdonjog védelme

115. § (1) *A tulajdonjogi igények **nem évülnek el.***

2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről (**Ptk.**)

A tulajdonjog védelme

5:35. § [A tulajdoni igények elévülésének kizártsága]

*A tulajdoni igények **nem évülnek el.***

A jogalkotó nyilvánvalóan az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített egy polgári társadalom, jogállam egyik alapértékek a „magántulajdon szentségéhez”, azaz a **tulajdonhoz való alapjogot** rögzítette mind a régi, mint pedig az új Ptk.-ban, annak érdekében, hogy a kötelmi jogi követelések 5 éves általános elévülési idejéhez képest az időtényező senkit se tudjon megakadályozni tulajdoni igényeinek érvényesítésében, így a bíróságok is kötelesek az tulajdonjogi igényeket akár 50 évvel később felmerülő jogvita keretében érdemben elbírálni, azzal, hogy a **tulajdoni igények nem évülnek el.**

Hiába hivatkoztam a Kúriának is arra, hogy a perben már az elsőfokú eljárás során a 2015. április 15. napján felvett /24. számú jegyzőkönyv 12-13. oldalai **tételesen rögzítették azon számlákat és szállítóleveleket**, amelyek az én nevemre szóltak vagy az én aláírásomat (vagy korábbi autóm rendszámát) **tartalmazzák**. Sőt [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 26. számú jegyzőkönyv 3. oldal 9. bekezdésében azt is kijelentette, hogy **„Nem emlékszem, hogy a Stefán családból id. és [REDACTED] ivül bárki más fizetett volna.”** mindezek ellenére a Kúria **indokolásának** a [33] pontjában úgy fogalmazott, hogy **„A ráépítés további feltételeinek fennállása esetén is csak akkor kerülhet sor — a felek eltérő megállapodása hiányában — közös tulajdon keletkezésére, ha az igényt érvényesítő viselte az építkezés teljes költségét, annak terheit. Ezek hiánya olyan körülmény, ami önmagában kizárja a ráépítés**

jogcímén való tulajdonszerzést.” (ezen mondat is pontatlan, mert részleges költségviselés mellett nyilvánvalóan azzal arányos tulajdonjogot eredményez a ráépítés, melynek tipikus példája, ha a házastársak valamelyik szülői házára ráépít egy emeletet, itt sem kell és életszerűtlen, hogy minden költséget kizárólagosan egy-két személyes viseljen csak)

Az előző bekezdésben megjelölt pl. beton, téglá, cementszámlák és szállítólevelek és tanúvallomása, valamint az a tény, hogy **alperes a perbeli időszakban 8-10 éves volt**, s jómagam voltam az egyik törvényes képviselője álláspontom szerint önmagában igazolja a Kúria indokolásának a [32] pontjában elvártakat, miszerint „A *felperesnek azt kellett bizonyítani, hogy 2002. október végéig ráépítéssel történő tulajdonszerzést eredményező — régi Ptk. 137.5 (1)-(2) bekezdések — épületszerkezetet érintő építési munkálatokat végzett.*”

A töretlen bírósági gyakorlat alapján felépítmény szerkezetet érintő munkálatokat kellett igazolnom, amelynek nyilvánvalóan a **beton, téglá, cementszámlák megfelelnek**, azaz tulajdonszerzésemhez kétségtelen jogcímem van, mégis a Kúria úgy döntött, hogy semmilyen mértékű tulajdoni hányadot nem szerezhettek abban a házban, amit családomnak építettem és a mosonmagyaróvári önkormányzat hibájából eredően került az építési engedély, majd használatbavételi engedély, majd a felépítmény is az akkor 10 éves lányunk (alperes) nevére bejegyzésre.

A **5/2016. (III. 1.) AB határozat** indokolásának [31] 5. pontjában rögzítette, hogy „A tulajdonhoz való jog tartalmának legalaposabb kifejtését a **64/1993. (XII. 22.) AB határozat** tartalmazza, melynek 2012 utáni alkalmazhatóságát az Alkotmánybíróság számos határozata megerősítette. (18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [26]; 25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [59]) Eszerint a tulajdonhoz való jog fogalma "nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványaival, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. **Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is.** A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más." [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 369, 179.] A polgári jogi tulajdonfogalomtól való elhatárolás azonban nem eredményezi a tulajdonjog részjogosítványai alkotmányos védelmének teljeskörű hiányát. A tulajdonhoz való jog - azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak - korlátozása akkor alkotmányellenes (alaptörvény-ellenes), ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi. (3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]) **Mindemellett az Alkotmánybíróság megállapította, hogy alapjogi védelem illeti meg azt is, akinek a tulajdonszerzéshez kétségtelen jogcíme van. A jogcím akkor kétségtelen, ha az egyértelmű (3387/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3177/2014. (VI. 18.) AB végzés, Indokolás [24])"**

Dr. Sulyok Tamás alkotmánybíró (5/2016. (III. 1.) AB határozathoz tartozó) **párhuzamos indokolásának** (ld. [61] - [65] pontok) analógia útján történő felhasználása jelen ügyben:

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított **tulajdonhoz** való jog/om, mint alkotmányos alapjogon keresztül az Alaptörvény értékrendje átsugárzik a magánjogi dogmatikára azzal, hogy a **tulajdonjogi igények el nem évülése elvének magánjogi dogmatikának Alaptörvényben garantált, alapjogi védelmet nyújt.** Ezen alapjogi védelemnek a rendes bíróságoknak és végső soron az Alkotmánybíróságnak kell érvényt szereznie. Ezen alapjogi védelem végső eljárásjogi eszköze az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában, illetve az Abtv. 27. §-ában foglalt alkotmányjogi panasz intézménye, mint alkotmányos jogorvoslat.

Különösen akkor indokolt egy ilyen új típusú alapjogi védelem, ha a **tulajdonhoz** való jog amiatt **sérül súlyos mértékben**, mert a tulajdonjogi igényt érvényesítő felperest megfosztja egy, a bírósági joggyakorlatban egyértelműen elismert és lényeges tulajdonjog megállapításától, annak ellenére, hogy a töretlen bírósági gyakorlat alapján felépítmény szerkezetet érintő munkálatokat kellett igazoltam (ld. beton, téгла, cementszámlák), azaz **tulajdonszerzésemhez kétségtelen jogcímem van**, mégis a Kúria úgy döntött, hogy semmilyen mértékű tulajdoni hányadot nem szerezhetek abban a házban, amit családomnak építettem és a mosonmagyaróvári önkormányzat hibájából eredően került az építési engedély, majd használatbavételi engedély, majd a felépítmény is az akkor 10 éves lányunk (alperes) nevére bejegyzésre.

A jelen ügyben eljáró bíróságok, így a Kúria is ezt az alkotmányos védelmi helyzetet jogértelmezése és jogalkalmazása során figyelmen kívül hagyta, ami önmagában a bírói döntés alaptörvény-ellenességét eredményezte az Alaptörvény 28. cikke alapján is.

A jelen ügyben a Kúria irat- és bírósági gyakorlat ellenes jogértelmezése a tulajdonjog megállapításával (ráépítéssel és/vagy a régi Ptk. 97. § (2) bekezdése szerinti írásbeli megállapodással) összefüggésben az aktív és a passzív tulajdonhoz való jogot lényegében elvonta, az alapjog tartalmát súlyos mértékben, egy nagy terjedelmű dologi jogi jogosultság (résztulajdonom) megállapításának megghiúsításával korlátozta. Az alapjog lényegi tartalmát érintő, azt elvonó bírói döntés ezért sértette az Alaptörvényt.

Tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmei:

Indítványozó tisztában van azzal, hogy jelen eljárás **nem negyedfokú eljárás**, ugyanakkor álláspontom szerint jelen ügyben egyértelműen megállapítható a Kúria kiemelkedő irat- és bírósági gyakorlat ellentmondása, ami súlyosan megsértette a **tisztességes eljáráshoz való jogomat**:

A töretlen bírósági gyakorlat alapján felépítmény szerkezetet érintő munkálatokat kellett igazolnom, amelynek nyilvánvalóan a **beton, téгла, cementszámlák megfelelnek**, azaz **tulajdonszerzésemhez kétségtelen jogcímem van**, mégis a Kúria úgy döntött, hogy még 1/10-es arányú tulajdonjogot sem szerezhetek.

Az eljáró bíróságok, különösen a Kúria ítéletében figyelmen kívül hagyta azon alábbi iratokat, amelyek egyértelműen igazolták tulajdonjogi igényeim megalapozottságát, holott a **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltak alapján köteles lett volna arra, hogy "... **határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.**", valamint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő érdemi és kellően részletes indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a **Kúriát is terhelte** az alábbi Pp. 221. § alapján.

A Kúria indokolásának a **[31]** pontjában „**Megjegyzi a Kúria, hogy a *felperes maga sem annak megállapítását kérte, hogy az épület tulajdonjoga mint építkezőt kizárólag őt illesse, a kereseti kérelme annak megállapítására irányult, hogy az ingatlan 4/10 tulajdoni hányadát ráépítés címén megszerezte, azaz közös tulajdon keletkezését állította.***” **önmagában**

jogellenes, mert az a Ptk-ba ütközik, mivel ilyen jellegű kérelmet kizárólag alperes, mint földtulajdonos terjeszthetett volna elő a régi Ptk. 137. § (2) bekezdése alapján, miszerint „A ráépítő szerzi meg a földnek, illetőleg a föld megfelelő részének tulajdonjogát, ha az épület értéke a földnek, illetőleg a föld megfelelő részének értékét lényegesen meghaladja. A bíróság a földtulajdonos kérelmére azt is megállapíthatja, hogy a ráépítő csak az épület tulajdonjogát szerezte meg; ebben az esetben a ráépítőt a földön használati jog illeti meg.”, ezért irányult a pontosított kereseti kérelmem az egész ingatlanra vetített 4/10 arányú tulajdoni hányadom megállapítása.

A Kúria indokolásának a [34] pontja utolsó mondata is iratellenes volt, mert

tanú nyilatkozatában (ld. /14. számú nyilatkozat 9. oldal 6. bekezdés):

"Én úgy tudtam, hogy a felperes édesapja a fiának építette a házat. A felperes édesapjával való mindennapi kommunikáció során úgy adta elő, hogy " " építi a házat. Nyilván nem csak kifejezetten a fiának, hanem a családjának is. Személy szerint senkit nem emelt ki a felperesi családból."

Ugyanígy, illetve szinte **azonos tartalommal nyilatkozott több tanú is** (pl. tanú (ld. /14. számú nyilatkozat 12. oldal 4. bekezdés): "Én úgy tudtam, hogy a családi ház a felperesnek épült."

A Kúria a 7/2013. (III.1.) AB határozat 34. és 38. pontjaiban kifejtettekkel, illetve az Alaptörvény XIII. cikk és XXVIII. cikk (1) bekezdéseiben, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikk 1. pontjában és Kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikkében rejlő indokolási kötelezettség és pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jog és a józan ész és tulajdon védelmének alkotmányos követelményével szemben a fentebb hivatkozott beton, téгла, cementszámlák és fentebb idézett tanúvallomások figyelmen kívül hagyására (velem korábban perben és mai napig haragban lévő szüleim tanúvallomásainak kétség és iratok nélküli akceptálása és a NAV SZJA bevallásaik megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványom elutasítása mellett) nem adott magyarázatot, azokat kellő alapossággal nem vizsgálta meg, és azok értékeléséről határozatában nem adott számot, és ennek indokait döntésében részletesen nem mutatta be, hogy azok jelen ügyben az eddigi bírósági gyakorlattal szemben miért nem elegendő a valamekkora tulajdoni hányadom megállapításához, amit egy igazságügyi szakértő az általam igazoltan kifizetett beton-, téгла, cementszámlák alapján megállapíthatta volna az engem megillető tulajdoni hányadot (pontosított kereseti kérelmem az egész ingatlanra vetített mindössze 4/10 arányú tulajdoni hányadom megállapítása volt).

A fentiek alapján (ismételten) kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint Abtv. 27. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírói határozat (Kúria Pfv.I.20.912/2016/5. számú ítéletének) alaptörvényellenességét megállapítani, és a bírói határozatot megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2017. szeptember 17.

Tisztelettel:

indítványozó
képv.:

LITRESITS ÜGYVÉDI IRODA
dr. Litresits András ügyvéd
H-1053 Budapest, Veres Pálné u. 14. II/4.
Fax: +36-1-322-0699
Mobil: +36-20-349-1636
Email: andras.litresits@avocat.hu